

ÎNCHEIERE

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Pascari și Sergiu Brigalda, reprezentați de avocatul Constantin Lazari,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Pascari și Sergiu Brigalda împotriva Ministerului Finanțelor și Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la efectuarea controlului normativ, ce ține de respectarea principiului legalității la adoptarea ordinelor, precum și anularea ordinelor nr. 19 din 30.01.2017, nr. 56 din 30.01.2017, nr. 546 din 29.12.2017, nr. 303 din 30.08.2017 și nr. 141 din 19.03.2018,

împotriva hotărârii din 03 august 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins acțiunea de control normativ depusă de către Andrei Pascari și Sergiu Brigalda,

constată:

La data de 24 decembrie 2019 Andrei Pascari și Sergiu Brigalda au depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva Ministerului Finanțelor și Serviciului Fiscal de Stat, prin care au solicitat efectuarea controlului normativ, ce ține de respectarea principiului legalității la adoptarea ordinului nr. 19 din 30 ianuarie 2017 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind stabilirea și achitarea sporului pentru eficiență pentru funcționarii publici în cadrul Serviciului Fiscal de Stat”, emis de către Ministerul Finanțelor, cât și a ordinului nr. 56 din 30 ianuarie 2017 „Cu privire la executarea prevederilor ordinului Ministerului Finanțelor nr. 19 din 30.01.2017 și aprobarea Regulamentului privind procedura de stabilire și achitare a sporului pentru eficiență în achitare pentru funcționarii publici din cadrul Serviciului Fiscal de Stat”, ordinului nr. 546 din 29 decembrie 2017 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de stabilire și acordare a sporurilor și suplimentelor, premiere și acordare a ajutorului material angajaților Serviciului Fiscal de Stat”, ordinului nr. 303 din 30 august 2017 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind procedura de stabilire și achitare a altor plăți de stimulare pentru funcționarii publici din cadrul Serviciului Fiscal de Stat”, precum și a ordinului nr. 141 din 19 martie 2018 „Cu privire la modificarea Regulamentului

privind procedura de stabilire și achitare a altor plăți de stimulare pentru funcționarii publici în cadrul Serviciului Fiscal de Stat”, emise de către Serviciul Fiscal de Stat, anularea ca fiind acte administrative adoptate contrar principiului legalității. (f.d. 82-87)

În motivarea acțiunii reclamanții Andrei Pascari și Sergiu Brigalda au invocat că Ministerul Finanțelor și Serviciul Fiscal de Stat la emiterea acestor acte normative nu au respectat prevederile legale stabilite în Legea privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale nr. 317 din 18.07.2003 (abrogată la 12.07.2018).

Reclamanții au menționat că în urma acestor acte normative ilegale, li s-a încălcat dreptul de a beneficia de sporuri la salariu pentru eficiență în activitate și a altor plăți de stimulare.

Au mai indicat că actele normative menționate nu corespund principiului publicității, ori despre ele au aflat numai în cadrul unor procese judiciare privind încasarea de la angajator a sporurilor la salariu.

Cu referire la principiul legalității reclamanții au invocat că actele normative contestate contravin legii fundamentale.

Totodată, întru susținerea opiniei sale au invocat prevederile Legii privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale nr. 317-XV din 18.07.2003, abrogată prin Legea nr. 100 din 22-12-2017 cu privire la actele normative (Publicat la 12-01-2018 în Monitorul Oficial Nr. 7- 17 art. 34), și anume art. 2, în sensul prezentei legi, act normativ este actul juridic, emis de Guvern și de alte autorități ale administrației publice centrale și locale în temeiul normelor constituționale și legale, care stabilește reguli obligatorii de aplicare repetată la un număr nedeterminat de situații identice, care a stabilit procedura de emitere a actelor normative și standarde de calitate a actelor normative.

Coroborând normele legale privind emiterea actelor normative, reclamanții au concluzionat că, la emiterea ordinilor menționate n-au fost respectate prevederile legale stabilite în Legea nr. 317 din 18.07.2003.

Cu referire la anexa ordinului Ministerului Finanțelor nr.19 din 30.01.2017 au invocat că sporul pentru eficiență în activitate se stabilește și se achită lunar conform pct. 5, funcționarii publici beneficiind de un spor pentru eficiență în activitate în baza rezultatelor obținute în limitele coeficientului de la 0,8 până la 1,5 în raport cu baza de calcul a sporului după cum reiese din punctul 7, iar punctul 20 prevede că, sporul poate fi redus sau anulat în cazul funcționarilor publici, care au fost sancționați disciplinar pe parcursul lunii pentru care se acordă sporul sau celor care nu au obținut performanțe înalte în activitate conform criteriilor stabilite la pct. 10.

Astfel, din cele citate se observă o contradicție evidentă dintre Legea nr. 48 din 22.03.2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, în care se prevede expres că, angajaților Serviciului Fiscal de Stat li se stabilește spor lunar de la 0,8 până la 1,5 salariu și nicidecum nu de la „0”, cum a menționat Ministerul Finanțelor, cât și Serviciul Fiscal de Stat, prin ce și-au depășit în mod abuziv atribuțiile sale. Deoarece, de la 0,8 înseamnă nu mai mic, pe când pct. 20 al Regulamentului menționat prevede posibilitatea anulării sporului persoanelor, care nu au obținut performanțe înalte, ceea ce lasă la discreția conducătorului subdiviziunii respective să acorde ori să nu acorde acest spor persoanelor după

dorință/viziunea sa proprie, fapt ce creează pârghii suplimentare pentru conducătorii subdiviziunilor de a-și sancționa subalternii, pe diverse motive, inclusiv inventate.

Prin hotărârea din 03 august 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins acțiunea de control normativ depusă de către Andrei Pascari și Sergiu Brigalda împotriva Ministerului Finanțelor și Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea ordinilor nr. 19 din 30.01.2017, nr. 56 din 30.01.2017, nr. 546 din 29.12.2017, nr. 303 din 30.08.2017 și nr. 141 din 19.03.2018 ca fiind neîntemeiată. (f.d. 129, 130-157)

În motivarea soluției instanța de fond a reținut că actele contestate au un caracter obligatoriu, general și impersonal pentru subiecții ce au raporturi stabilite în interiorul Serviciului Fiscal de Stat, produc efectele exclusiv în legătură cu funcționarii, care își desfășoară activitatea în cadrul Serviciului Fiscal de Stat și se atribuie la categoria actelor normative în sensul art. 2 al Legii privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale nr. 317-XV din 18.07.2003 (în vigoare la momentul emiterii actelor supuse controlului normativ).

Verificând procedura de emiterie a acestor acte normative instanța de fond a reținut următoarele.

Din ordinul nr. 19 din 30.01.2017, emis de către Ministerul Finanțelor cu privire la aprobarea Regulamentului privind stabilirea și achitarea sporului pentru eficiență pentru funcționarii publici din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, reiese că acesta a fost emis în vederea executării art. 81 și art. 82 ale Legii privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, nr. 48 din 22.03.2012 (în vigoare la momentul emiterii actului contestat), care prevăd că angajaților Serviciului Fiscal de Stat, Serviciului Vamal și Inspecției financiare, care au statut de funcționar public, inclusiv celor cu statut special, li se stabilește spor lunar pentru eficiență în activitatea desfășurată în autoritățile respective în mărime de la 0,8 până la 1,5 din salariul mediu lunar pe economie realizat în anul precedent. Modul și condițiile de plată a sporului se aprobă de către Ministerul Finanțelor. Reexaminarea sporului stabilit în condițiile art. 81, reieșind din cuantumul salariului mediu lunar pe economie realizat în anul precedent, se efectuează anual de la 1 aprilie, în limita alocațiilor prevăzute în acest scop în bugetul public național. Cuantumul salariului mediu lunar pe economie realizat în anul precedent se prezintă anual de către Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei spre a fi publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Prin ordinul nr. 56 din 30 ianuarie 2017, emis de către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la executarea prevederilor ordinului Ministerului Finanțelor nr. 19 din 30 ianuarie 2017, s-a aprobat Regulamentul privind procedura de stabilire și achitare a sporului pentru eficiență în activitate pentru funcționarii publici din cadrul Serviciului Fiscal de Stat.

Cu privire la sporul pentru eficiență în activitate, instanța a reținut prevederile pct. 91 din Hotărârea Guvernului nr. 331 din 28.05.2012 privind salarizarea funcționarilor publici (în vigoare la momentul emiterii actelor contestate), care indică că, funcționarilor publici, inclusiv celor cu statut special, din cadrul Serviciului Fiscal de Stat li se stabilește spor lunar pentru eficiență în activitatea

desfășurată în autoritățile respective în mărime de la 0,8 până la 1,5 salariu mediu lunar pe economie realizat în anul precedent.

Astfel, pct. 5), 7), 8) și 9) din Regulamentul privind stabilirea și achitarea sporului pentru eficiență în activitate pentru funcționarii publici din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 19 din 30.01.2017, stabilesc sporul pentru eficiență în activitate ca o plată lunară. Funcționarii publici pot beneficia de un spor pentru eficiență în activitate în baza rezultatelor obținute în limitele coeficientului de la 0,8 până la 1,5 în raport cu baza de calcul a sporului. Cuantumul sporului va fi determinat lunar în baza criteriilor de estimare a eficienței în activitatea funcționarului public. Criteriile de estimare a eficienței în activitatea profesională a funcționarilor sunt fundamentale la stabilirea și acordarea sporului pentru eficiență în activitate. Respectiv pct. 10 prevede care sunt criteriile pentru estimarea eficienței în activitatea profesională a funcționarilor, și anume: disciplina executorie; competențe și responsabilități profesionale; complexitatea materialelor executate; generare de idei, inovare, optimizare de resurse; comunicare, implicare, participare și organizare. Conform pct. 20 din Regulamentul menționat, sporul poate fi redus sau anulat în cazul funcționarilor publici (...) care nu au obținut performanțe înalte în activitate conform criteriile stabilite la pct. 10. Pct. 23 din Regulamentul aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 19 din 30.01.2017, indică că responsabilitatea pentru aprecierea eficienței în activitate, stabilirea și distribuirea sporului funcționarilor publici din cadrul Serviciului Fiscal de Stat o poartă persoanele vizate în pct. 18 al Regulamentului aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 19 din 30.01.2017.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de fond a concluzionat că sporul de eficiență este diferit de la o lună la alta, precum și de la o persoană la alta, stabilit exclusiv în dependență de nivelul de îndeplinire a criteriilor menționate de către persoana concretă. Totodată, nivelul de îndeplinire a criteriilor, precum și mărimea sporului de eficiență, potrivit pct. 18 lit. a) din Regulament se stabilește de către conducătorul subdiviziunii autonome cu acordul conducătorilor subdiviziunilor parte a subdiviziunii structurale autonome.

Cu referire la ordinul nr. 303 din 30 august 2017 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind procedura de stabilire și achitare a altor plăți de stimulare pentru funcționarii publici din cadrul Serviciului Fiscal de Stat”; ordinul nr. 546 din 29 decembrie 2017 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de stabilire și acordare a sporurilor și suplimentelor, premiere și acordare a ajutorului material angajaților Serviciului Fiscal de Stat”; ordinul nr. 141 din 19 martie 2018 „Cu privire la modificarea Regulamentului privind procedura de stabilire și achitare a altor plăți de stimulare pentru funcționarii publici din cadrul Serviciului Fiscal de Stat”, instanța de fond a menționat că acestea prevăd plăți de stimulare, acordate în temeiul art. 7¹ din Legea nr. 48 din 22.03.2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici (în vigoare la momentul emiterii actului contestat). Funcționarii publici beneficiază de alte plăți de stimulare, care se achită din contul mijloacelor alocate anual în limita a 15% din fondul anual de salarizare, calculat în raport cu salariile de funcție prevăzute în schema de încadrare a autorității publice și economiile mijloacelor pentru retribuirea muncii alocate pe anul respectiv, în modul și în condițiile stabilite de Guvern și a căror mărime se stabilește lunar

conform Regulamentului privind modul de stabilire și acordare a sporurilor și suplimentelor, premiere și acordare a ajutorului material angajaților Serviciului Fiscal de Stat, aprobat prin ordinul Serviciului Fiscal de Stat nr. 546 din 29.12.2017.

Punctul 8 subpct. 5) din Hotărârea Guvernului nr. 331 din 28.05.2012 privind salarizarea funcționarilor publici indică că în scopul stimulării funcționarilor publici de a obține rezultate optime la nivel de subdiviziune structurală sau autoritate publică în care activează, conducătorilor autorităților publice specificate în anexa nr. 1 la Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public li se acordă dreptul să acorde funcționarilor publici alte plăți de stimulare. Modul și condițiile de acordare a altor plăți de stimulare pentru funcționarii publici, cu excepția funcționarilor publici de conducere de nivel superior, se stabilesc prin act normativ cu caracter intern al autorității. Astfel, prin ordinul Serviciului Fiscal de Stat nr. 546 din 29.12.2017 a fost aprobat Regulamentul privind modul de stabilire și acordare a sporurilor și suplimentelor, premiere și acordare a ajutorului material angajaților Serviciului Fiscal de Stat, iar prin ordinul Serviciului Fiscal de Stat nr. 303 din 30.08.2017 a fost aprobat Regulamentul privind procedura de stabilire și achitare a altor plăți de stimulare pentru funcționarii publici din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, modificat prin ordinul Serviciului Fiscal de Stat nr. 141 din 19.03.2018.

Pct. 2 subpct. 2) lit. b), d), h) din Regulamentul privind modul de stabilire și acordare a sporurilor și suplimentelor, premiere și acordare a ajutorului material angajaților Serviciului Fiscal de Stat, aprobat prin ordinul Serviciului Fiscal de Stat nr. 546 din 29.12.2017 (pct. 5, 6, 10, 16 din Regulamentul, aprobat prin Ordinul Serviciului Fiscal de Stat nr. 141 din 19.03.2018), prevede că alte plăți de stimulare au drept scop stimularea funcționarilor publici pentru obținerea unor rezultate optime la nivel de subdiviziune. Alte plăți de stimulare se stabilesc de către conducătorul subdiviziunii diferențiat pentru fiecare funcționar public în funcție de aportul fiecăruia la obținerea rezultatelor. Alte plăți de stimulare nu se acordă funcționarilor publici, care pe parcursul perioadei de gestiune au desfășurat o activitate de serviciu necorespunzătoare ori au fost sancționați disciplinar. Alte plăți de stimulare se stabilesc diferențiat pentru fiecare funcționar public. În acest context, instanța de fond a subliniat că atât prin Legea privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici nr. 48 din 22.03.2012, cât și prin Hotărârea Guvernului privind salarizarea funcționarilor publici nr. 331 din 28.05.2012 s-a prevăzut expres că modul și condițiile de plată a sporului pentru eficiență în activitate și altor plăți de stimulare, se aprobă de Ministerul Finanțelor prin act normativ cu caracter intern al autorității.

La 04 august 2020 Andrei Pascari și Sergiu Brigalda, reprezentați de avocatul Constantin Lazari, au declarat recurs nemotivat împotriva hotărârii instanței de apel, ulterior, la 29 septembrie 2020 au depus recurs motivat, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii din 03 august 2020 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea unei noi decizii/hotărâri de admitere integrală a acțiunii. (f.d. 162-163, 169-177)

În motivarea recursului reprezentantul recurenților a invocat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, deoarece este neîntemeiată. Consideră că instanța nu a examinat toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, fiind greșit

considerat că ele au fost elucidate, circumstanțele la care se referă instanța nu au fost dovedite prin probe veridice și suficiente, normele de drept material și normele de drept procedural au fost încălcate, aplicate eronat, concluziile instanței de judecată sunt în contradicție cu circumstanțele adevărate ale cauzei, care au avut loc în realitate și instanța de judecată a interpretat eronat legea, încălcând astfel prevederile legale.

La 11 septembrie 2020 și la 02 octombrie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Ministerului Finanțelor și a Serviciului Fiscal de Stat copia recursului declarat de către Andrei Pascari și Sergiu Brigalda împotriva hotărârii din 03 august 2020 a Curții de Apel Chișinău. (f.d. 166, 180)

Completul specializat relevă că Ministerul Finanțelor și Serviciul Fiscal de Stat au recepționat copia recursului expediat, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele dosarului. (f.d. 168, 168a, 181, 182)

La data de 20 octombrie 2020 Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Sergiu Brigalda și Andrei Pascari împotriva hotărârii din 03 august 2020 a Curții de Apel Chișinău. (f.d. 185-190)

Conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Conform art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Instanța de apel a pronunțat hotărârea la data de 03 august 2020.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de apel a expediat în adresa participanților la proces copia hotărârii motivate, fiind recepționată la data de 08 septembrie 2020 de către avocatul Constantin Lazari, care reprezintă interesele lui Andrei Pascari și Sergiu Brigalda, fapt confirmat prin informația de expediere a actului judecătoresc prin poșta electronică. (f.d. 158)

Avocatul Constantin Lazari, reprezentantul lui Andrei Pascari și Sergiu Brigalda s-a conformat prevederilor art. 245 din Codul administrativ și a depus, în termen, recurs nemotivat la data de 04 august 2020 și recurs motivat la 29 septembrie 2020. (f.d. 159-163, 169-177)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri

concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurenți este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Andrei Pascari și Sergiu Brigalda, reprezentați de avocatul Constantin Lazari, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh